

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 386

гр. В., 18.07.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – В. в закрито заседание на осемнадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: В. Й. М.

като разгледа докладваното от В. Й. М. Гражданско дело № 20231300100017 по описа за 2023 година

Делото е образувано по искова молба от **Й. Р. Д.** от с.Б. Р., с ЕГН*****, чрез адвокат- пълномощник Б. Костова съдебен адрес: гр.В. **против: Т. К. К.** от с.Б. Р., с ЕГН *****, **Й. С. П.** от с.Б. Р., с ЕГН *****, **Т. Т. К.** от с.Б. Р., с ЕГН ***** с правно основание: чл.62, ал.5, във вр. с чл.71 от СК.

Поддържа се в исковата молба, че през 2012г. ищецът е поддържал интимна връзка с Й. С. П.. В резултат от тази връзка, П. забременява и на 11.04.2013г. в гр.В. ражда детето- Т. Т. К., с ЕГН *****, за което е издаден акт за раждане № 0152/15.04.2013г. Ищецът е сигурен, че детето Т. Т. К., с ЕГН ***** е негов син. През годините същият е поддържал връзка с детето, предоставял е средства на майката, необходими във връзка с отглеждането на детето, като същото дори го възприемало за свой родител и го наричало „татко”.

През м. май 2022г., Й. П. е дала удостоверение за раждане на детето на Д., за да го сканира, тъй като документа й бил необходим в електронен вид, а той разполагал с необходимата техника. Тогава за първи път Й. Д. видял удостоверението за раждане на детето, като детето било записано с майка Й. С. П. и баща Т. К. К.. По този начин ищецът разбрал, че детето е било припознато от друго лице.

С настоящата искова молба **Й. Р. Д. оспорва припознаването, извършено от Т. К. К. по отношение на детето Т. Т. К., с ЕГН *****.** родено на 11.04.2013г. в гр.В от майка Й. С. П..

Поддържа се, че е налице интерес от предявяване на настоящите иски и моли Съда и да постанови решение, с което да признае за установено, че 1. **Т. К. К., с ЕГН ***** не е биологичен баща на детето Т. Т. К., с ЕГН *******, родено на 11.04.2013г. в гр.Видин от майка Й. С. П..

2. Да постанови решение, с което да се признае за установено, че **Й. Р. Д., с ЕГН ***** е биологичен баща на детето Т. Т. К., с ЕГН *******, родено на 11.04.2013г. в гр.Видин от майка Й. С. П..

3. Да постанови промяна на името на детето.

Представя се Удостоверение за раждане № 0020130152, изд. от **Община- Видин; както и се поддържа доказателствено искане** да бъде назначена ДНК експертиза, която да даде заключение за вероятността Й. Р. Д., с ЕГН ***** да е биологичен баща на детето Т. Т. К., с ЕГН *****.

В срока по [чл.131 от ГПК](#) е постъпил отговор на исковата молба от Й. С. П. ЕГН ***** Адрес: с. Б. Р., в който поддържа, че искът е изцяло недопустим и неоснователен.

Посочва, че през процесният период, а и въобще не е имала интимни контакти и физическа близост с ищеца.

Повече от 20 години живее на съпружески начала с Т. К. К.. Прилага доказателства - 5 бр. Удостоверения за раждане, че същият е баща на петте им деца.

Заявява, че Й. Р. Д. е бивш приятел на семейството, с който живеят в едно населено място. Децата го познават и са посещавали дома му по негова молба, за помощ в домакинството му, за което тя и съжителстващия с нея Т. не са имали против и са му имали доверие във връзка с взаимоотношенията с децата.

Ищецът злоупотребява с тяхното доверие, преминава границата на отношения със семейството и детето Т. и се опитва да моделира същото по свой тип и подобие. Подкупва детето с различни вещи и обещания и го нарича „моето момче“.

Ищецът се опитва по всякакви начини да отнеме детето от тях.

За тези обстоятелства разбират едва след получаването на исковата молба и категорично преустановили контакти, както те, така и децата.

Същите спрели да посещават дома му и контакта между ищеца и семейството им е преустановен. Отрича заявеното, че ищеца **Й** е предоставял финансови средства в каквото и да е качество.

Синът им **Т.** е свикнал и има силна емоционална връзка с баща си **Т. К. К.**.

Поддържат се възражения и обстоятелства по чл. 131, ал. 2, т. 5 ГПК, като се твърди, че ищецът е възрастен човек, на 69 години, който живее в същото село. Има близки, с които е преустановил контактите си от години. Пенсионер, с намалена жизненост и работоспособност.

Ищецът не разполага с нужния капацитет и умения да отглежда деца на тази възраст.

С оглед на горното, молят съда да отхвърли предявения иск на ищеца като недопустим и неоснователен и прекрати производството по делото.

В срока по [чл.131 от ГПК](#) е постъпил **отговор на исковата молба от ответникът Т. К. К. от с.Б. Р., с ЕГН******* , в който изцяло оспорва допустимостта и основателността на предявения иск , по същите съображения като ответницата **Й. С.**.

Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли изцяло предявените искове като неоснователни и недоказани.

След като се запозна с изложените от страните твърдения, съдът намира от фактическа и правна страна следното :

Правната квалификация на предявения иск е чл.66 ал5 във вр.с [чл.69](#) СК, във вр с чл.71 СК.

Съдът въз основа на служебно извършената проверка по реда на чл.130 от ГПК за допустимостта на предявения иск счита, изслушвайки свидетелските показания на **Д. К. И.**, както и изслушвайки ответниците на осн. Чл.176 ГПК, същия за процесуално недопустим поради следното :

Съгласно разпоредбата на чл. 62, ал. 5 от СК трето лице, което твърди, че е биологичен баща на детето, може да оспори бащинството до изтичане на една година от узнаването на раждането. Този иск задължително се съединява с иск за установяване на произход. Съдът решава спора, като взема предвид интереса на детето.

Според твърденията в исковата молба узнаването на раждането на детето **Т.** като факт е бил известен на ищеца още при неговото раждане на 11.04.2013г. и още тогава е бил сигурен че е негов баща.

От свидетелските показания на **Д. К. И.**, както и изслушвайки

ответниците на осн. Чл.176 ГПК, се установява, че ищецът Й. е посещавал през м.04.2013г. ищцата в МБАЛ „С.П. „гр.В. непосредствено след раждането на детето, чийто произход се цели, заедно с ответникът Т. два пъти, като при второто посещение е присъствала и свидетелката Д.И..

Пред съда същата заявява, че е пряк на очевидец на това, че служителка от МБАЛ е приканила бащата на детето да влезе в канцеларията, за да бъде записано, при което ответникът Т. е станал и отишъл да попълни документите, както е постъпвал и при припознаването на останалите си деца. Показанията на свидетелката са в синхрон с тези на ответниците, както и загатнатото твърдение в исковата молба относно факта на раждане на детето.

Припознаването на малолетният Т. се е случило в присъствието на ищецът Й. и майката на ответницата, както и на самата ответница. След припознаване на детето ищецът Й. и ответникът Т., са си тръгнали заедно от болницата, като Й. бил „малко разсърден „, че детето не записано с неговите имена.

При тези данни съдът приема, че ищецът Й. още тогава е разбрал, че детето е припознато от ответникът Т..

Установи се, че когато служителката от болницата е казала :“Да дойде бащата с личната карта“, Й. не е реагирал по никакъв начин, като след попълването на документите от Т., си е тръгнал заедно с него, т.е факта на припознаването му е бил известен още към момента на раждането на детето през м.04.2013г.

В съдебно заседание от 11.07.2023г. се представи писмо от ДСП-В., в което се посочва, че Й. С. П. не е подавала заявление –декларация за отпускане на еднократна помощ при раждане на детето Т. Т. К. и не е подпомагана на това основание, което се опровергава от констатациите извършени в съдебно заседание, относно отразеното плащане на еднократната помощ, записано на гърба на акта за раждане на детето.

Представи се и заверен препис от жалба по пр № 2377/2013г, образувана по жалба от ответницата Й. П., като се установи, че жалбата е написана от ищецът Й., т.е установяват се останалите обстоятелства, че страните по делото са били в близки отношения, че Й. е помагал на семейството, че ответниците съжителстват заедно в едно домакинство, че отглеждат заедно децата си, включително и малкия Т., носещ името на баща си.

Узнаването на раждането на детето Т. като факт е бил известен на ищеца още при неговото раждане на 11.04.2013г., което се установява от твърдението на ищеца в исковата молба, че „е сигурен, че детето Т. Т. е негов син „, така и от показанията на свид Диана Кръстева И., както и изслушването на ответниците на осн. Чл.176 ГПК.

Нормата на чл.62 ал.5 СК е приета със ЗИДСК, обн. ДВ, бр. 103/04.12.2020 г., в сила от 08.12.2020 г. Съгласно § 5 от ПР на ЗИДСК, обн. ДВ, бр. 103/20 г. за лицата, за които обстоятелствата, обуславящи правото на иск по чл. 62, ал. 1, изречение трето и ал. 5, изречение първо, са били налице преди влизането в сила на този закон, сроковете за предявяване на

съответните искиве текат от влизането в сила на закона.

Предвиденият едногодишен срок от узнаване на раждането по чл. 62, ал. 5 от СК е съответен на преследваната с тази нова разпоредба легитимна цел (установяване истинността на произхода на детето от определен баща като елемент от правото на личен живот на последния), т. к. житейски може да се предполага, че узнаването няма да е отдалечено значително от момента на раждането и следователно детето, предвид малката си възраст, все още не е установило съзнателна емоционална връзка с презумптивния си баща. Нормата на § 5 от ПР на ЗИДСК даде възможност, ако узнаването на раждането е било преди влизане в сила на чл. 62, ал. 5 от СК, едногодишният срок да тече от влизането в сила на разпоредбата, т. е. от

2020. г. до 08.12.2021 г.

Не е предвидена възможност обаче едногодишният срок да тече не от узнаване на факта на раждането на детето/или от влизане в сила на нормата според цитирания § 5, ако узнаването е от преди 08.12.2020 г., а от узнаване на обстоятелствата, опровергаващи презумптивния произход и установяващи биологичния произход от ищеца. Дори и това да е така обаче в настоящата хипотеза, според твърдението на ищеца тези обстоятелства са узнати много преди

2021. г., а и много преди приемане разпоредбата на чл. 62, ал. 5 от СК. Ако и да се приеме, че ищецът е узнал тези обстоятелства действително през месец май 2022г., то горното отново не прави предявените искиве допустими, защото факта на раждане на детето Т. е узнат от ищеца много преди 31.03.2021 г.

Нормата на чл. 62, ал. 5 СК не предвижда възможност началото на едногодишния срок да започне от момента на узнаване на обстоятелството, че ищецът е биологичен баща, а винаги започва да тече от узнаване на факта на раждането. В случая узнаването на раждането е станало преди измененията в чл. 62 СК и едногодишният срок за предявяване на иска започнал да тече от влизането в сила на разпоредбата, т. е. от 08.12.2020 г. и е изтекъл към 08.12.2021 г. (Определение № 218 от 15.02.2023 г. на ВКС по ч. гр. д. № 480/2023 г., IV г. о., ГК, докладчик съдията Б. И).

Едногодишният срок за предявяване на исковите е изтекъл преди подаване на исковата молба, предвид което, като предявени след изтичане на законоустановения преклузивен срок, който съда прилага служебно, исковите са недопустими.

Въпросите, свързани с произхода, са аспект на правото на личен живот не само на презумптивния баща и на претендиращия да е биологичен баща, но и на детето. То също има право да знае биологичния си произход по отношение на бащата като част от собствената си идентичност. Това следва от гарантираното от Конституцията и Конвенцията негово право на личен живот. Поради това всяка норма, която урежда правоотношенията във връзка с произхода, трябва да отговаря на изискването за балансиране на правата на детето, на майката и на съпруга на майката, съответно и на претендиращия да

е биологичен баща.

Водещо за балансирането трябва да е зачитането на най-добрите интереси на детето, защото именно детето и семейството са основополагащи конституционни ценности. Закрилата на детето изисква неговите най-добри интереси да бъдат приоритетно защитени. Най-добрите интереси на детето при установен презумптивен произход са свързани както с правото му да знае биологичния си произход, така и с правото му да бъде отглеждано и възпитавано в среда, която има характеристиките на истински, действителни семейни отношения, независимо дали те са изградени или не на основата на биологичното родство.

Поради това, Съдът приема, че предявените искове са процесуално недопустими, тъй като са предявени извън предвидения в чл.66 ал.5 едногодишен преклузивен срок от датата на узнаване на обстоятелството, че детето- Т. Т. К. с ЕГН *****, родено на 11.04.2013г. в гр.Видин, за което е съставен акт за раждане № 0152/15.04.2013 год. на Община Видин е припознато от ответникът Т. К. К. от с.Б.Р., с ЕГН : ***** .

С оглед горното производството по делото ще следва да бъде прекратено.

Водим от горното, съдът :

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.д № 17/2023г по описа на ВД ОС.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване в едноседмичен срок от съобщението до страните пред САС.

Съдия при Окръжен съд – Видин: _____